

Co do rozhodnutí ve věci samé není tedy stížnost dovolací s to, aby přivodila obnovu oné části povolení exekuce soudcem prvním, která První moravskou spořitelnou vzata byla v odpor.

V otázce nákladů na stížnost přisvědčuje soud revisní obdobnému použití §§ů 41. a 50. c. ř. s. (§ 78. ex. ř.) na případ přítomný z důvodů vyřízení rekursu, jakož i vzhledem k tomu, že mezi podlužnicí a vymáhajícím věřitelem stává poměr podobný poměru stran.

(Rozh. z 16. ledna 1912, R III 376/12.)

J. B.

Zabavenou zbraň náležející osobě třetí nelze trestním rozsudkem prohlásiti za propadlou.

C. k. nejvyšší dvůr soudní a zrušovací uznal o zmateční stížnosti, vznesené c. k. generální prokuraturou na ochranu zákona takto právem:

Výrokem o propadnutí zbraně v rozsudku krajského soudu v N. ze dne 22. dubna 1913, $\frac{\text{Vr VII 143/13}}{62}$, a usnesením téhož soudu ze dne 24. května 1913, $\frac{\text{Vr VII 143/13}}{68}$, byl porušen zákon v ustanoveních § 36. zbroj. pat., § 31. tr. z. a § 367. tr. ř. Rozsudek, pokud vyslovuje propadnutí obou zbraní, jakož i další usnesení, na tom spočívající, zrušují se jako zmatečné a c. k. krajskému soudu se nařizuje, by se nově usnesl o žádosti Josefa L. a Bohumila K. za vydání zbraní.

D ů v o d y :

Jak ze spisů krajského soudu č. Vr VII 143/13 patrno, byl Jaroslav K. pravoplatným rozsudkem tohoto soudu ze dne 22. dubna 1913, $\frac{\text{Vr VII 143/13}}{62}$ odsouzen pro zločin krádeže a pro přestupek dle § 36. zbroj. pat. na 8 měsíců do těžkého žaláře, zostřeného jedním postem každých 14 dní, ježto mimo jiné věci odcizil v únoru 1913 holiči Josefu L. pistoli browning v ceně 45 K a v březnu 1913 spolku »Sokol« v M. K. starou pušku v ceně 10 K a zbraně ty pak bez oprávnění nosil. Zároveň byly browning a puška prohlášeny za propadlé; K. ukryl je v hostinci Terezie J. v M. K. a tam byly nalezeny koncem března, načež byly vydány četnictvem soudu.

Již v předběžném řízení žádal Josef L., byv jako svědek slyšen, vrácení browningu aneb 45 K; za spolek »Sokol« připojil se k trestnímu řízení učitel Bohumil K. a žádal náhradu 10 K; v době jeho výslechu nebylo právě ještě soudu známo, že byla nalezena i puška, »Sokolu« odňatá.

Josef L. a Bohumil K., kteří byli rozsudkem odkázáni se svými nároky dle § 366. tr. ř. na pořad práva civilního, zažádali dne 16. května 1913 protokolárně u okresního soudu v M. K. o vrácení browningu a pušky, leč krajský soud zamítl usnesením ze dne 24. května 1913, $\frac{\text{Vr VII } 143/13}{68}$ tuto žádost s poukazem na to, že byly zbraně v rozsudku prohlášeny obligatorně za propadlé, načež L. podal proti tomuto usnesení »rekurs« u m. sl. vrchního soudu zemského, odvolávaje se na § 47. zbroj. pat.

Výrok o propadnutí revolveru dotýká se v tomto případě osob, jež se nijak nesúčastnily trestního činu Jaroslava K., a odporuje tedy zásadě, jdoucí na jevo ze všech ustanovení trestního řádu o rozsudku (18. hlava, §§ 259. a násl.), že totiž smí trestní rozsudek směřovati jen proti osobě obžalovaného samého.

Ježto propadnutí zbraně jest dle § 36. zbroj. pat. nepopíratelně trestem vedlejším (§§ 36., 47. zbroj. pat.), přichází mimo to v úvahu zásadní ustanovení § 31. tr. z., dle něhož »skutečný trest nemůže postihnouti nikoho jiného než zločince«. Ostatně jest předpis § 36. zbroj. pat., pokud se týče výroku o propadnutí, omezen ustanovením § 367. tr. ř., dle něhož, nalezla-li se nějaká věc, o níž se soud přesvědčí, že patří soukromému účastníku, mezi věcmi obžalovaného, spoluvinníka neb účastníka na trestním činu, aneb na takovém místě, kam byla dána těmito osobami do uschování, má soudní dvůr po pravomoci rozsudku, případně i dříve, naříditi její vrácení.

Výrok o propadnutí, v § 36. zbroj. pat. ovšem neobmezeně nařízený, jest přece jen přípustným v těch případech, kde zbraň, bez oprávnění nosená, náleží buď již obžalovanému samému aneb osobě, která se súčastnila trestního činu buď dobrovolným zapůjčením zbraně aneb jinak jako viník.

Bylo tedy zmateční stížnosti, vznesené c. k. generalní prokuraturou dle § 33. tr. ř. na ochranu zákona, dle § 292. tr. ř. vyhověti a rozhodnouti tak, jak uvedeno ve výroku rozsudku.

(Rozh. c. k. nejv. jako kass. soudu ze dne 30. září 1913, č. Kr III. $\frac{129/13}{4}$.)

Dr. Kopřiva.

Pro týž výrok urážlivý může býti pachatel odsouzen jen jednou, i když je více uražených.

Dne 14. května 1912 vyjádřila se Terezie H. vzhledem na sůl, která se jim ztratila, k Anežce H.: »Anežko, tu sůl nevzal nikdo jiný jenom váš Tonek s Pavlem, když byli pro mašinu.« Tento výrok dal Antonínu V. podnět, že podal na Terezii H. dne 17. května 1912 u c. k. okr. soudu v H. soukromou žalobu pro